

Forkert at tage personlig hjælpeordning fra blind kvinde

En blind kvinde i kørestol fik frataget en såkaldt BPA-ordning, som gav hende ret til personlige hjælpere i 59 timer om ugen. Men beslutningen viste sig at være truffet på et forkert grundlag, og nu skal Odense Kommune give kvinden ordningen tilbage og overveje, hvor mange timer hun er berettiget til.

11. september 2015

Det er resultatet af en sag, som ombudsmanden tog op efter at have set den omtalt i en avis. Det fremgik af avisartiklen, at kvinden uden sin BPA-ordning ikke længere kunne deltage i sædvanlige aktiviteter uden for hjemmet eller besøge sin familie, og at hun derfor var blevet isoleret fra omverdenen. Kvinden havde også fået helbredsproblemer, og hun manglede hjælp til at håndtere post og netbank.

”Det kan have meget store konsekvenser for en borger med et alvorligt handicap at blive frataget en ydelse. Også af den grund er det vigtigt, at myndighederne får oplyst sagen tilstrækkeligt, inden de træffer en afgørelse, og at de giver en fyldestgørende og forståelig forklaring på ændringen”, siger Folketingets Ombudsmand Jørgen Steen Sørensen.

I første omgang havde Ankestyrelsen givet Odense Kommune ret i, at kvinden ikke havde ret til en BPA-ordning. Men Ankestyrelsen har ændret holdning, efter at ombudsmanden gik ind i sagen.

Ombudsmanden har bedt Odense Kommune om at orientere ham om kommunens nye afgørelse i sagen.

For yderligere oplysninger i sagen:

Folketingets Ombudsmand, Jørgen Steen Sørensen, tlf. 20 33 97 52

Kontorchef Susanne Veiga, tlf. 33 13 25 12

SAGENS FORLØB

Odense Kommune og Ankestyrelsen tog en BPA-ordning fra en blind kvinde i kørestol. På baggrund af avisomtale af sagen bad ombudsmanden Ankestyrelsen og Odense Kommune om en udtalelse om, hvorfor kvinden ikke længe-re opfyldte betingelserne for en BPA-ordning. Ombudsmanden bad samtidig myndighederne om at forholde sig til en række oplysninger, der var kommet frem i avisartiklen.

Ankestyrelsen skulle også vurdere, om den anden – og markant mindre – hjælp, som kvinden var blevet tildelt af Odense Kommune, var tilstrækkelig. Endelig pegede ombudsmanden på, at Ankestyrelsen tilsyneladende havde lagt vægt på forkerte oplysninger om, hvor meget hjælp kvinden var blevet tildelt i stedet for sin BPA-ordning.

Ankestyrelsen besluttede herefter at genoptage sagen. I sit svar til ombudsmanden beklagede Ankestyrelsen, at Ankestyrelsen havde lagt vægt på forkerte oplysninger om, hvor meget hjælp kvinden var blevet tildelt i stedet for sin BPA-ordning.

På baggrund af en ny vurdering af sagen nåede Ankestyrelsen frem til, at kvinden fortsat havde ret til en BPA-ordning. Ankestyrelsen pålagde kommunen at udmåle, hvor mange timer kvinden havde ret til. I afgørelsen tilkendegav Ankestyrelsen, at Odense Kommunes oplysninger om sagen – som Ankestyrelsen også havde brugt til sin behandling – havde været for unuancerede.

FAKTA

Ombudsmanden tager selv initiativ til at undersøge sager

Ombudsmanden kan på eget initiativ iværksætte en undersøgelse eller bede en myndighed om nærmere oplysninger om en sag. Det fremgår af ombudsmandslovens § 17, stk. 1. Det sker bl.a. på baggrund af omtale i medierne.

Hvad er en BPA-ordning? (servicelovens § 96)

Borgerstyret personlig assistance er et tilskud, som skal dække udgifter ved ansættelse af hjælpere til pleje, overvågning og ledsagelse, til borgere med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har et behov, som gør det nødvendigt at yde denne ganske særlige støtte. Borgeren skal være i stand til at fungere som arbejdsleder for hjælperne.

Undersøgelsesprincippet (eller officialprincippet)

Princippet betyder, at den enkelte myndighed har pligt til at skaffe et fyldestgørende grundlag, før den træffer en afgørelse. Utilstrækkelig sagsoplysning kan bevirke, at afgørelsen må tilsidesættes som ugyldig.

Begrundelseskrav (forvaltningslovens § 24)

Når en myndighed, f.eks. ved en genvurdering af en borgers ret til en ydelse, når frem til, at borgeren ikke længere har ret til ydelsen, er det ikke tilstrækkeligt, at myndigheden kun redegør for, hvorfor borgeren ikke opfylder betingelserne for ydelsen. I disse tilfælde skal afgørelsen også indeholde en særskilt forklaring på, hvorfor myndigheden nu vurderer, at borgeren ikke længere har ret til ydelsen. Hvis det skyldes fejl eller misforståelser, at borgeren tidligere har fået ydelsen, skal dette fremgå af begrundelsen. Det skal også fremgå, hvis den ændrede vurdering skyldes ændringer i lovgivning, administrativ praksis og/eller i kommunens serviceniveau.

Ombudsmanden har tidligere udtalt sig om kravene til en begrundelse, når myndigheder ændrer vurderingen af, om en borger er omfattet af personkredsen for at få dækket nødvendige merudgifter (servicelovens § 100) i FOB 2011 16-1.